

Dag 575 – zaterdag 26 juli

Vandaag gaan we naar paardjes kijken, minipaardjes onder andere. Equus organiseert zijn jaarlijks feest in Rillaar vandaag en heeft Canisha uitgenodigd om er een dagje met zijn info- en verkoopstand te staan en enkele demo's te geven, waaronder ook een groepstraining.

Gewapend met een zakje zwanworstjes voor de training met Lagun en een paar liter water om de lange warme autorit goed te doorstaan, laden we Loki, Lagun en Max in in de koffer van de auto. Even de achterzetels naar beneden zodat iedereen voldoende plaats heeft en weg zijn wij.

Loki en Lagun gaan er meteen bij liggen, die hebben het precies in de mot dat het een lange rit wordt. Een erg lange rit met Max die niet wil gaan liggen en steeds maar over zijn twee kompanen struikelt. Lagun kan niet gestoorder kijken dan dit.

Wanneer we arriveren is het meteen groot feest: grote weilanden, overal lekkere paardenpralientjes (of zeg maar pralines want ook al zijn het minipaardjes, er is niks mini aan hun poep!), mooi weer en vele andere honden.

Ik vrees dat ik een hele dag achter Lagun aan zal hangen maar niks is minder waar. Hij blijft netjes bij me en gunt de paarden die soms op 40 cm van zijn neus passeren, geen blik waardig. Ook Max en Loki zijn geenszins onder de indruk. Zalig. Je ziet wel dat de berijders er iets minder vertrouwen in hebben in onze viervoeters maar de dag verloopt helemaal zonder incidenten. Geen paard die van een hond schrikt en geen hond van een paard.

Soms zou je wel eens twijfelen: is dat een Deense Dog in de verte of zo een paardje? ;-)

Lagun doet het uitstekend tijdens de groepstraining te midden van de weilanden. Hij heeft Eager al bij twee demo's aan het werk gezien en wil duidelijk zijn hele familie trots maken. We lopen kriskras door mekaar en Lagun snuffelt zelfs bijna niet aan het gras, laat staan dat hij naar zijn makkers omkijkt. Ook wanneer we helemaal dicht op elkaar moeten gaan staan en een van de nieuwe honden recht in zijn snoet komt hangen, heeft mijn ventje alleen maar oog voor mij. Wat kan je een meisje toch bijzonder doen voelen schat! ☺

Even later wordt het publiek erbij betrokken. We moeten onze hondjes op een afstand van ons zetten en twee meisjes uit het publiek gaan ertussen huppelen en trachten hun aandacht te krijgen. Pas na vijf minuten gaat Lagun heel even in de fout door zijn plaats te verlaten maar hij hervalt niet meer wanneer ik hem terugplaats. We maken het nog wat moeilijker: nu is het aan twee jongens uit het publiek om de voedselweigering te doen. Oh Lagun zou wel een hapje lusten, ik zie het aan zijn trillende voorpootjes en zijn verlekkeerde ogen. Maar hij raakt het niet aan na mijn 'pas toucher'. Ooit moet dit een automatisme worden en zou ik zelfs geen 'pas toucher' meer moeten zeggen maar voor vandaag volstaat dit ruimschoots voor mij.

Het is beestig warm en de woefies drinken zich verloren. De tweevoeters ook. ;-)

We merken dat Max het erg lastig heeft en zetten meteen na de laatste demo terug aan richting huis. Zelfde scenario: Lagun en Loki zijgen uitgeteld neer, Max vertrappelt hen zenuwachtig anderhalf uur aan een stuk.

Dag 576 – zondag 27 juli

Vandaag is het een heuse hoogdag voor onze viervoetige vrienden: Natte neuzen & Dolle poten in Beervelde! Het heeft gisteravond wel wat geregend en deze ochtend voelt het frisser maar toch worden weer hoge temperaturen gegeven vandaag. We vertrekken al vroeg met ons trio en spreken af aan de ingang met Jan en Maryse en hun twee lieverds. Bijna iedereen komt naar het park afgezakt met ten minste 1 hond. Er zijn letterlijk meer honden dan mensen aanwezig zou ik durven zeggen. Loki begroet de eerste twee luidkeels en Lagun staat 5 minuten nerveus te trippelen om iedereen goeiedag te gaan zeggen maar ze houden het beiden snel voor bekeken wanneer ze zien dat er nog een paar honderd van hun soort rondlopen.

We kopen meteen een aantal pootjeskaarten om te kunnen deelnemen aan de spelletjes. Het eerste dat we tegenkomen is een obstakelkoers. Het lijkt een beetje op agility, alleen is het parcours zo afgezet dat ze honden niet naast de obstakels kunnen en dat de baasjes in een baan naast het hondenparcours kunnen lopen om hun lieverds aan te moedigen. Lagun heeft zoiets nog nooit gedaan en van Loki weet ik het niet maar wie niet waagt... en een voor een ga ik er met beiden in. Lagun doet het in een recordtempo! Hij kijkt eerst even wat verloren en draait zich in de verkeerde richting wanneer ik hem aan de dame geef bij de start maar hij is al gauw gerustgesteld als hij me opnieuw naast zich ziet verschijnen. Hij snapt het nog niet maar hij rent gewoon als een dolle wildebras met me mee wanneer ik enthousiast roepend aanzet. Overal op, onder en door. Schitterend! Zijn oogjes staan op 'meer!' bij de finish en hij geniet duidelijk van zijn beloning. Al ben ik er zeker van dat hij niet weet wat hij gedaan heeft om die te verdienen. ;-)

Next up is een apporteurspel. Er staat een vierkant getekend en er liggen drie bakken met speeltjes: een gewone zandbak, een ballenbad en een bak gevuld met stro. De bedoeling is om er zo snel mogelijk je hond uit elke bak een touwtje te laten halen en hem dat naar het vierkant te laten brengen. Oh dat ruikt naar Loki de Apporteur! We zullen geen records breken met Loki want Loki wil alles eerst even bekijken voordat hij zijn keuze van apportje maakt maar hij brengt alles netjes, foutloos en volop kwispelend naar het vierkant. Super.

Het is intussen middag en het wordt best heet. Max heeft het lastig en we gaan ons even installeren in de schaduw in het gras. Voor onze neus krijgen we een paar demo's te zien: doggy dance, doggy frisbee en dan plots wordt er iets aangekondigd dat ik nog nooit gezien heb: eendendrijven met collies... slik! Hier zit ik dan met twee gevogelteretrievers net op mijn gemak! Maar misschien komen er geen echte eenden aan te pas... probeerde ik mezelf te kalmeren toen ik de kar met tien eenden zag arriveren. Oh, even die leibanden wat beter vastpakken dus. Maar er staat genoeg volk om het zicht weg te nemen en Lagun en Loki merken gewoonweg niet wat er aan de hand is. Het is natuurlijk wel een uitdaging en Bart gaat ze graag aan: hij neemt Lagun mee naar de rand van het spektakel. Ik leg hem uit wat hij moet doen mocht Lagun helemaal doordraaien bij het zien van de eenden. En even later is het zover: het is me kristalhelder op welk moment Lagun de eenden in het vizier krijgt; ze hebben het wel eens over "het oog" van Collies, je weet wel, die echte indringende staar als ze naar een schaap kijken. Wel Lagun heeft dat ook denk ik. Maar dan met vogels. Zijn hele lijfje bevriest en hij gaat in opperste concentratie. Bart vraagt zijn aandacht zoals ik had uitgelegd en... Lagun kijkt voorwaar op! Wauw. De eenden worden nu op een meter voorbij zijn neus gedreven maar Lagun blijft kijken naar Bart wanneer die dat vraagt. Geen gejammer, geen geblaf, geen gesleur aan de lijn. Lang zetten we zijn geduld niet op de proef maar oh wat ben ik fier op die gozers!

Verderop in het park ligt een zwembad. Het is er superdruk en hoe graag ik het Lagun ook gun om te gaan zwemmen; ik vind het er te druk en te gevaarlijk. Ik heb er een aantal jaren geleden een hondje zien verdrinken en voel er niks voor om dat risico te nemen. Maar water zou wel welgekomen zijn! En iets verderop zien we dan onze kans. Er is een zwembad aan de gang op een afgezonderd stuk. De baasjes laten hun hond in de handen van de medewerkers, vier per keer netjes naast elkaar aan de oever, en stappen zelf over planken naar de overkant van het water, een tien meter verder. Dan wordt een startsein gegeven en is het om het eerst naar de overkant. Loki en Lagun komen samen uit tegen twee Duitse herders. Dat Lagun geen snelle zwemmer is, dat wist ik al. Meneer pletst nogal met zijn voorpoten. Maar hij houdt zoveel van water. Van Loki wist ik al dat hij van water houdt maar niet hoe goed hij kon zwemmen. Loki geeft de Duitsers voorwaar lik op stuk! En Lagun beslist een meter voor de oever om toch nog een toertje te doen in dat lekker frisse water. Haha. Gelukkig komt hij wel na de vierde keer dat ik roep en hoeven de medewerkers het sop niet in om hem tot bij mij te brengen. Loki en Lagun flankeren me opnieuw en natuurlijk net wanneer ik hun bandje wil om doen, dat moment kiezen ze om zich uit te schudden. Heerlijk! Nu iedereen aan de buitenkant is verfrist, kunnen we iets gaan zoeken om de binnenkant nog wat te hydrateren.

Op weg naar de bar komen we echter nog voorbij een loopwedstrijd. Hm, vier hondjes moeten het tegen elkaar opnemen en de winnaar krijgt een prijs... Loki en Lagun lijken er wel voor te vinden. De baasjes moeten dertig meter verderop gaan staan en bij het startsein mogen de baasjes hun beestje roepen. "Moet ik hem vasthouden denk je?" vraagt een medewerkster me. "Ik denk het wel als je geen valse start wil"... twee seconden later staat Lagun de armen van de dame af te rukken om bij mij te zijn. ;- ) En ja hoor, mijn schat wint het! Een tandenborstel en tandpasta voor honden... Hij zal in 't vervolg wat trager lopen denk ik als hij die link legt. ;- )

De hele dag gunnen Lagun, Loki en Max hun twee kompanen Loeka en Sam geen blik waardig. Loki en Max hebben Loeka en Sam nog nooit eerder ontmoet maar aangezien die toch bij ons lopen, zijn ze niet zo interessant als al die andere woefies. Hoe komt dat toch? Voor Lagun is het wel een ideale oefening gebleken. Hij heeft erg nerveus staan trippelen op het parkeerterrein bij onze aankomst om hallo te kunnen gaan zeggen aan al die soortgenoten (en zelfs een bruine rasgenoot! Maar die was te ver weg om hallo te zeggen en hebben we helaas niet meer terug gezien) maar toen ie in het park zag dat ze met zijn honderden waren, was het wel genoeg. Hij heeft de hele tijd rustig tussen al die vriendjes vertoefd en heeft zich voorbeeldig gedragen.

De hitte begint nu echt wel op ons allemaal te wegen en vooral voor Max beslissen we om toch al vroeg in de namiddag naar huis te gaan. Goede timing duidelijk want tegen dat we thuis zijn, barst een heus warmteonweer los.

De viervoeters zijn zo futloos dat ik ze zonder lijn vanuit de auto het huis laat ingaan. Geen een die er aan denkt om een ommetoertje te maken in de straat. ☺

Dag 577 – maandag 28 juli

Het heeft best hevig geonweerd vannacht. Maar geen van de woefies heeft zich daar iets van aangetrokken. Ik denk dat we allemaal blij zijn dat het nu een paar graden koeler is.

Bart heeft de vroege shift en ik hoor dat Loki blaft wanneer hij beneden komt. Bij mij doet hij het niet een paar uur later. Zou hij meer tijd nodig hebben om mannen te aanvaarden? Of ben ik gewoon minder bedreigend? Of is zijn ochtendhumeur over? ;-)

Ik neem de gewone halsband voor Lagun vandaag en hij lijkt opgelucht maar wanneer ik aan het station kom, begint hij ineens bang aan het raam van de auto te krabben om eruit te kunnen. Ergens vermoed ik dat hij denkt dat ik hem alsnog in de val ga lokken met zijn harnas (dat ik voor alle zekerheid toch had meegenomen). Maar neen liefje, ik wil het je evenmin nog aandoen!

Mijn kleine ventje is duidelijk doodmoe van zijn weekend. Zelfs in Brussel-Centraal blijft hij verder slapen onder mijn zitje in de trein. Da's normaal toch zijn moment om op te staan.

We zullen hem niet veel meer horen vandaag...

Dag 578 – dinsdag 29 juli

Joepie, ik mag weer een dagje thuis doorbrengen met de drie kanjers. Omdat trainen er niet echt van komt als de heilige drievuldigheid samen loopt, neem ik Lagun even apart over de middag. We trekken naar de Colruyt. Het stikt er van de jobstudenten. Ik ben op zoek naar Lambrusco maar ik lijk er voorbij te kijken in de drankenrayon. Ik laat de kar staan en ga te voet de rayon af zoeken. Lagun mag aan de kar wachten maar ik merk dat hij daar weinig zin in heeft. Dan maar netjes aan mijn voet. Na twee minuten de rayon op en af lopen, bekijkt hij me alsof ik de draak met hem aan het steken ben. Ja liefje, je mocht ook aan de kar wachten hé. Maar hij protesteert niet en volgt me heel netjes zonder ergens aan te snuffelen. De jobstudenten staan verbaasd toe te kijken. Ofwel vragen ze zich stiekem af of ik dan toch niet helemaal blind ben natuurlijk...

Lagun is in zijn goeie vandaag. Hij stapt netjes naast me, achter de kar, onverschrokken door de flappen van de koelafdeling. Het kriebelt om hem te proberen mijn bankkaart te laten afgeven aan de kassa maar misschien oefen ik dat beter eerst nog even met een ander minder waardevol plastic kaartje... ;-)

Lagun laat zich doodmoe neervallen in de auto op weg naar huis. Het bezoek van Loki en Max putten hem duidelijk uit. Zou ik nog een ommetoertje doen om hem wat extra rust te gunnen? ☺

Ik vraag me af of zijn vacht ook niet een beetje dof ziet. Zou dat stress zijn? Ik hoop van niet maar ik houd het in de gaten. Hij lijkt absoluut geen stress te hebben als hij bij zijn kameraadjes is.

We maken een lange avondwandeling. Lagun is in zijn trekken en krijgt dan toch nog het harnasje aan. Sorry kereltje maar met die twee andere loebassen erbij kan ik niet met jou trainen op netjes stappen zonder trekken hé.

Lagun is erg nerveus in 't begin maar ik merk al snel waarom: hij had dringend een worstje te draaien. Hij kan uren in de tuin rondlummelen zonder iets te doen maar zet twee stappen buiten op wandeling en plots is een hoopje het meest dringende in de wereld. ;-)

Wel merk ik tot mijn grote vreugde dat Lagun steeds minder op andere honden en vogels alert is. We kruisen een paar keer een uitbundige jonge labrador met een mevrouw die erachter aan wappert en bij de tweede keer smeekt ze ons of haar hond toch eens hallo mag zeggen. Het ziet er geen kwaai uit. Gewoon eentje dat baas is over zijn vrouwtje. Maar geconfronteerd met mijn drie kastaars zingt

hij algauw een toontje lager. Hopelijk voor haar zal de labrador nu wat kalmer reageren als ze ons nog eens tegenkomt. Maar ik vrees ervoor.

Onderweg doen we een moeilijke oefening: we gaan aan de fontein staan maar we gaan er niet in. Althans ik probeer te voorkomen dat ze erin gaan. ☺ Een tongetje slaan mag jongens maar het is niet zo warm vandaag dat we moeten gaan zwemmen hé.

Dag 579 – woensdag 30 juli

Ik werk opnieuw thuis vandaag. Lang leve de vakantieperiode.

Deze ochtend horen we niks van geblaf, ook niet wanneer Bart opstaat. De viervoeters zijn best wat lethargisch vandaag. Lagun eet heel traag zijn ontbijt op in zijn bench maar hij wordt gemotiveerd als hij Max en Loki in tuin ziet spelen - zij hebben wel al flink gegeten dus zij mochten al vrij. Jaloezie tussen honden, het werkt toch zo goed...

Lagun komt paar keer steun zoeken bij mij vandaag. Is hij zo moe? Ik bied hem ook wat steun en houd de anderen op afstand maar veel werk heb ik daar niet mee. We zijn allemaal toe aan een rustdagje precies.

's Avonds gaan Bart en ik uit eten met zus voor haar verjaardag. Ik laat de viervoeters thuis want het is wederom te warm. Ze krijgen ook pas om tien uur 's avonds eten wanneer we thuis komen maar da's misschien niet zo erg. Ze zullen goed slapen met hun volle maagjes. Niet dat ik hen zo goed gezind ben momenteel. Iemand heeft mijn witte gilet naar buiten gesleurd en putten gegraven in de tuin! Ik zie twee bruine neuzen en het is niet Max... Waarom moet je nu die enige slechte eigenschap van Loki overnemen Lagun?! Kijk eens naar zijn apporteren, zijn perfecte donne, zijn wandelen, zijn speak, zijn silence, ... Zuchtje.

Dag 580 – donderdag 31 juli

Lagun slaapt flink los in de living. Ik heb nog steeds een bench tekort en ik wil Max en Loki wel in de bench, hen ken ik het minst goed immers.

Ik denk zelfs dat Lagun niet in de zetel kruipt 's nachts. Ik zie geen kwijlplekken, geen haartjes, niks dat erop wijst dat er een hondje slaapt in de zetel. Mooi zo!

De woefies spelen heel wild deze ochtend. Hebben ze voldoende energie door de gemiste avondwandeling van gisteren?

Deze avond krijgen ze wel een wandeling. We stoppen even bij Frank en Cindy in de wijk en de wandeling draait al snel uit op een terrasje bij hen.

Hun kindjes zijn helemaal in de ban van de viervoeters. We mogen ze loslaten in de tuin en kijken toe hoe Lagun zonder aarzelen als een pijl uit een boog naar achteren schiet. Wat zou er daar kunnen zijn? Ik zie een trampoline maar dat zal niet het mikpunt van Laguns aandacht zijn... en dan zegt Cindy me dat ze kippen hebben. Aaaaaaaaaa, toch niet los?! Bart en ik zijn al uit onze startblokken voordat ze antwoordt. Maar oef, de kippen zitten wel achter gaas die rondom de trampoline is gespannen.

Lagun is er met geen stokken weg te krijgen. Hij staat als in een trance te staren naar de gestresseerde diertjes. We moeten hem er echt bij weg sleuren. Wat zou jij het toch goed doen als jagertje liefje...

Dag 581 – vrijdag 1 augustus

Lagun heeft het gehad met de logés denk ik. Hij berijdt Loki heel fel deze ochtend en maakt demonische geluiden. Zijn vacht wordt ook echt wat doffer. Het zal dus toch stress zijn. Nog eventjes schat en vanavond gaat Loki weg. Da's al eentje minder om de aandacht over te verdelen.

Gisteren hebben we het trieste nieuws gekregen dat een vriend is overleden. De vierde op evenveel weken. Wat is er toch aan de hand?! Ik heb niet geslapen en mijn schouder en nek zitten muurvast. Geen topdagje voor mij. Ik beslis om opnieuw thuis te werken. Het is dat of een ziekte dagje maar dan is er niemand om de dienst te bemannen... Veel vertaalwerk is er niet echter. Het is heel mooi weer buiten en om mijn gedachten te verzinnen, stop ik de vriendjes buiten en ga zo goed en slecht als het kan wat aan het kuisen. Niemand protesteert. We 'zijn' gewoon vandaag. Niks meer en niks minder. En het doet me deugd de lieverds in mijn buurt te hebben op deze manier.